

J.nr. 61-2371 AFP/MHJ/AMBI

S V A R S K R I F T

Til

Københavns Byret.

I Afd. A's sag nr. A 378/96:

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet,
Departementet,
Slotsholmsgade 12,
1216 København K,

giver jeg møde for sagsøgte, på hvis vegne jeg nedlægger følgende

P Å S T A N D:

Frifindelse.

Ved dom af 31. marts 1992 i sag C-200/90 Dansk Denkvit (Saml. 1992 side 2217) har EF-Domstolen besvaret de spørgsmål, som Østre Landsrets 4. afdeling i henhold til EF-traktatens artikel 177 forelagde ved beslutning af 20. juni 1990 i de af Dansk Denkvit ApS og P. Poulsen Trading ApS anlagte sager. Domstolens besvarelse af det første spørgsmål indebærer som nærmere udformet i dommen, at ambi opkrævet ud fra samme beregningsgrundlag som den pågældende virksomheds momstilsvær er i strid med artikel 33 i Rådets sjette momsdirektiv. Af svaret på spørgsmål 2 fremgår, at den nævnte artikel 33 anses for umiddelbart anvendelig. Efter disse besvarelser bortfaldt de øvrige spørgsmål.

På baggrund af EF-Domstolens nævnte dom bestrider Skatteministeriet ikke, at opkrævningen af ambi hos sagsøgeren har været i strid med artikel 33 i Rådets sjette momsdirektiv, og at denne modstrid har de i dommen angivne virkninger.

Den omstændighed, at opkrævning af ambi hos sagsøgeren har været i strid med en umiddelbart anvendelig fællesskabsregel, medfører imidlertid ikke i sig selv, at sagsøgeren skal have de indbetalte beløb tilbage. Det følger af EF-Domstolens faste praksis, at spørgsmål om tilbagebetaling - som udgangspunkt - skal afgøres efter national ret, her dansk ret. Efter dansk rets regler om tilbagebetaling af afgifter, der er opkrævet af det offentlige uden tilstrækkelig hjemmel, er det en forudsætning for at kræve tilbagebetaling, at den afgiftspligtige ikke har overvæltet afgiften på senere omsætningsled, jf. Højesterets domme i Denkvit- og Bose-sagerne, jf. UfR 1994, siderne 430 og 450.

Om overvæltningsspørgsmålet har Højesteret i ovennævnte domme på grundlag af omfattende økonomiske redegørelser lagt til grund, at ambi på grund af sin lighed med moms på et marked med fri prisdannelse ud fra en isoleret betragtning i almindelighed vil blive overvæltet fuldt ud på senere omsætningsled.

Dog kan overvæltningsspørgsmålet på grund af sammenhængen med den samtidige ophævelse af arbejdsgiverafgifter ikke afgøres alene på grundlag af en isoleret betragtning af ambi'ens virkninger. I be-

dømmelsen indgår tillige på hvilken måde omlægningen fra arbejdsgiverafgifter til ambi som helhed har påvirket virksomhedens konkurrencesituation. For så vidt angår importvirksomheder, lægges der herved særlig vægt på, i hvilket omfang virksomhedens produkter konkurrerede med produkter fremstillet i Danmark, dels på lønomkostningernes andel af værdien af produkter af den pågældende art. Såfremt omlægningen ikke kan antages væsentligt at have forringet virksomhedens konkurrencesituation, er udgangspunktet imidlertid fortsat, at ambi må anses for at være overvæltet fuldt ud.

Medmindre de øvrige foreliggende oplysninger, herunder om virksomhedens priser og regnskaber, fører til andet resultat, anses virksomheden herefter for at have overvæltet ambi på senere omsætningsled.

Spørgsmålet om, hvorvidt overvæltning har fundet sted afgøres af domstolene efter en fri bedømmelse af beviserne i sagen. Der påhviler således hverken sagsøgerne eller sagsøgte nogen bevisbyrde.

Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det i overensstemmelse med Told- og Skattestyrelsens afgørelse af 17. januar 1996, der fremlægges som bilag A, gældende, at sagsøgeren må antages at have opnået dækning for merudgiften til ambi i sine priser.

Det må lægges til grund, at sagsøgeren har opereret på et marked med fri prisdannelse.

Det må videre lægges til grund, at virksomheden ikke har afsat produkter i konkurrence med løntunge dansk producerede produkter.

Sagsøgeren har ved skrivelse af 18. november 1995 til Told- og Skatteregion Aalborg (bilag B) oplyst, at sagsøgeren ikke var i direkte konkurrence med videoforretninger. Sagsøgeren var i stort omfang alene om at udbyde videogrammer til salg, og videoforretninger var efter sagsøgerens oplysninger kun indirekte konkurrenter, da de ikke solgte, men udlejede videogrammer. Det må i denne forbindelse lægges til grund, at videogrammer både til salg og

udlejning hovedsageligt importeredes, og at der ikke var en løntung dansk produktion heraf.

Det fremgår ligeledes af skrivelsen, at sagsøgeren var alene om at tilbyde laserdisk (videoplader), hvorved sagsøgeren anerkender, at der med hensyn til disse produkter ingen direkte konkurrenter var.

Omlægningen fra arbejdsgiverafgifter til ambi har således ikke væsentligt forringet virksomhedens konkurrencesituation.

Såfremt sagsøgeren ønsker at gøre gældende, at han var i konkurrence med løntunge danske producenter opfordres sagsøgeren til at angive navn og adresse på eventuelle konkurrenter samt til at oplyse lønandelen ved produktion af de pågældende produkter.

Endvidere opfordres sagsøgeren til at oplyse, hvor stor en del af omsætningen, der bestod af salg af videoplader og videogrammer, samt til at oplyse hvilke andre produkter sagsøgeren solgte og hvorvidt det kan lægges til grund, at der er sket overvæltning for så vidt angår disse produkter.

Sagsøgerens regnskaber for årene 1987 til 1991 viser forbedrede resultater år for år i hele ambiperioden. Regnskaberne fremlægges som bilag C-G. Det fremgår heraf, at omsætningen, i lighed med dækningsbidraget, var stigende i ambiperioden. Dækningsgraden steg i perioden fra 1987 til 1991 fra 33,6% til 38,4%, hvorefter dækningsgraden dog i 1991 faldt til 35,7%. Der er således intet i regnskaberne som tyder på, at ambi ikke skulle være overvæltet i sagsøgerens priser.

Sagsøgeren opfordres til at fremlægge de af ham benyttede kataloger for perioden 1987-1991 (inklusive) med angivelse af, hvornår de pågældende kataloger er trykt. Endvidere opfordres sagsøgeren til at oplyse, om katalogprøverne konsekvent blev fulgt i forhold til samtlige sagsøgerens kunder.

Såfremt sagsøgeren måtte findes helt eller delvis at have krav på tilbagebetaling, gøres det gældende, at sagsøgerens krav efter den sammenhæng, i hvilken ambi blev indført, skal nedsættes med den fulde besparelse ved den afskaffelse af arbejdsgiverafgifter, som fandt sted samtidig med indførelsen af ambi, jf. Højesterets dom i Bose-sagen. Herudover skal der, som foretaget af sagsøgeren i stævningen, ske fradrag for negativ ambi modtaget af sagsøgeren.

Af en af Told- og Skattestyrelsen udarbejdet opgørelse fremgår, at afskaffelsen af arbejdsgiverne medførte en samlet besparelse for sagsøgeren på kr. 48.338,39 (bilag H). Af dette beløb er kr. 8.680,72 forud fratrukket det beløb, som sagsøgeren skulle betale i ambi (nettokompensation for arbejdsgiverens andel af ATP-bidrag og for udgifter til arbejdsskadeforsikring i forbindelse med de løbende betalinger af ambi), medens resten, kr. 39.657,67, har medført en nedsættelse af sagsøgerens øvrige omkostninger. Den modtagne negative ambi udgør kr. 111.237. Indenfor disse økonomiske fordele ved omlægningen på ialt kr. 150.894,67, må sagsøgeren i al fald antages fuldt ud at have overvæltet den betalte ambi.

Under hensyntagen til at der under alle omstændigheder skal foretages fradrag for sparede arbejdsgiverafgifter og negativ ambi, bestrides det af sagsøgeren fremførte i stævningen, side 2, 3. afsnit. Sagsøgeren skulle ikke sikre sig en dækningsgrad på yderligere 2,5 % for at bevare den samme indtjening p.g.a. de samtidigt opnåede besparelser og udbetalinger af negativ ambi, der udgjorde ca. 75 % af den indbetalte ambi.

Såfremt sagsøgeren ønsker at fastholde, at der ikke skal ske fradrag for sparede udgifter til sygedagpenge, opfordres sagsøgeren til at fremlægge dokumentation for at der i ambiperioden er betalt fuld løn til medarbejdere under sygdom uden refusion af sygedagpenge.

Vedrørende sagsøgerens subsidiære påstand henvises til, at sagsøgeren som ovenfor anført ikke led tab i forbindelse med omlægningen, og det var derfor uforholdsmæssigt, at trykke nye kataloger, hvil-

ket han jo heller ikke har gjort. Det tab, som sagsøgerens subsidiære påstand vedrører, er således rent hypotetisk.

M O M S R E G I S T R E R I N G :

Sagsøgte er ikke momsregistreret.

P R O C E S S U E L L E M E D D E L E L S E R

til sagsøgte kan stiles til Kammeradvokaten, Vimmelskaftet 47, 1161 København K, (j.nr. 61-2371 AFP/MHJ/AMBI).

D O K U M E N T E R ,

som påberåbes:

Bilag A: Told- og Skattestyrelsens afgørelse af 17. januar 1996.

Bilag B: Sagsøgerens skrivelse af 18. november 1995 til Told- og Skatteregion Aalborg.

Bilag

C-G: Sagsøgers regnskaber for årene 1987-1991.

Bilag H: Told- og Skattestyrelsens opgørelse over sparede arbejds giverafgifter.

København, den 20. juni 1996

Kammeradvokaten

v/

Annette Fæster Pedersen